

til et Resultat med denne Sag. Jeg synes, at vi maa have et Resultat. Kunne vi ikke komme frem ad denne Vej, her er foreslaaet, og der viser sig Trang til komme frem, maa vi finde nye Veje; og det vil jeg anbefale den ærede Ordfører for Forslagsstillerne og Forslagsstillerne at bidrage deres til. Jeg tror, det vil vise sig, det har jeg troet hele Tiden, at denne Vej er saa at sige ufremkommelig; og dersom den er det, og der virkelig er Trang til, at der bliver gjort noget, maa vi hjælpes ad til finde en anden og bedre fremkommelig Vej.

Halsted: Da det er tredje Gang, dette Forslag er til Behandling, kan der neppe siges noget nyt om det, ud over hvad der er sagt tidligere, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at jeg ønsker Forslaget prøvet i et Udvalg. Der er jo sidste Aar gennem Indenrigsministeriet indsamlet et betydeligt statistisk Materiale, som blev tilstillet Udvalget, uden at dette dog naaede at faa det bearbejdet eller derpaa at bygge noget. Materialet gik nærmest ud paa at vise, i hvilken Udstrækning den nuværende Lov har virket, i hvor mange Kommuner den er benyttet, hvor stort Bidrag der er givet osv., og paa Grundlag af disse Oplysninger maa det nu kunne prøves, om denne Lov har virket tilfredsstillende, eller om den hemmer denne Udvikling, saaledes at det er nødvendigt at stille Kommunerne friere. Som Helhed betragtet mener jeg, at denne Sag er en ren og skær Kommunesag, og forinden det er bevist, at Kommunerne ikke kunne løse dette Spørgsmaal, er Tiden ikke inde til, at Staten træder til.

Trier: Jeg vil anbefale, at denne Sag gaar i Udvalg, og at den behandles saa hurtigt som muligt i Udvalget, at den vender tilbage her til Tinget for at gaa sin yderligere Gang gennem Rigsdagen og eventuelt om mulig blive til Lov i denne Samling. Selv om vi ikke leve under Forhold, der kunne sammenlignes med Forholdene i Frankrig, særlig maaske i Paris, tror jeg dog, der er Forhold her i Landet, der gøre en Lov af denne Art meget frugtbringende, naar den gennemføres. Med Hensyn til en Ytring, der faldt fra en æret Taler om, at Opgaven i Virkeligheden skulde strække sig langt videre, fordi det ikke alene var Skolebørnene, men ogsaa andre Børn, der kunde tænkes at sulte, saa er det maaske rigtigt nok, at saadant er Tilfældet, men jeg

synes ikke, at det skulde forhindre, at man gjorde Begyndelsen paa det Sted, der nu netop ligger for, og som i alle Lande har været det første Led i Bestræbelserne for at sikre Børnene en sund Barndom. Jeg antager, at naar en Lov som denne føres igennem, er det noget, der vil være af Værdi for Børnene, for Skolen og gennem dem begge for det hele Samfund. Jeg anbefaler derfor, at man saa energisk som muligt arbejder paa, at en Lov af den Beskaffenhed som den her forelagte kan udgaa fra Rigsdagen i Aar.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg kan om det her foreliggende Lovforslag ganske henholde mig til mine Udtalelser i Fjor, da det samme Forslag var til første Behandling, og da jeg udførlig udtalte mig om det saavel hvad angaar dets Hovedprincipper som dets Enkeltheder. Men jeg skal ogsaa indskrænke mig til at henholde mig til disse mine Udtalelser. Denne første Behandling er nu gentaget i 3 Aar og har været ret stereotyp. Videre komme vi dog ikke, før disse første Behandlinger kunne afløses af en Behandling, der kan bygge paa et fra et Udvalg fremkommet Forslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Staining): Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) udtalte sin Villighed til at medvirke til, at ingen Børn i Landet kom til at lide Sult, at han udtalte sin Villighed til at arbejde for, at alle Børn skulde have tilstrækkelig Ernæring, ikke blot de, der var i Skole. Det er selvfølgelig ogsaa vort Haab, at alle Børn, ikke blot i Skolealderen, men ogsaa før og efter denne, faa tilstrækkelig Ernæring. Men det forekommer mig, at man meget vel som et første Skridt paa den Vej, som det ærede Medlem vil ind paa, kan gaa til det her foreslaaede, sørge for, at de Børn, af hvem vi gennem Skoletvangen kræve, at de skulde møde i Skolen en vis Tid visse Dage, ere i Stand til at modtage den Undervisning, som vi ofre saa mange Millioner Kr. paa. Det ærede Medlem og hans Parti var jo med til at gennemføre Loven af 1902, og selv om vi ikke ere enige om denne Lovs Indhold og Betydning, er Forholdet jo dog uomtvisteligt det, at den udelukkende tager Sigte paa Skolebørnene og søger at fremme Lysten til at lave velgørende Foreninger med det